

Środa, 15 lutego 2017 r.

P8_TA(2017)0039

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2017 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienie i aspekty społeczne w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2017 r. (2016/2307(INI))

(2018/C 252/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 9, 145, 148, 152, 153 i 174 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 349 TFUE dotyczący szczególnego statusu regionów najbardziej oddalonych,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 13 kwietnia 2016 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej a Komisją Europejską w sprawie lepszego stanowienia prawa,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej tytuł IV (Solidarność),
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach osób niepełnosprawnych,
- uwzględniając Konwencję nr 102 MOP dotyczącą minimalnych norm zabezpieczenia społecznego oraz zalecenie nr 202 MOP dotyczące minimum ochrony socjalnej,
- uwzględniając zrewidowaną Europejską kartę społeczną,
- uwzględniając cel zrównoważonego rozwoju nr 1 („Wyeliminować ubóstwo we wszystkich jego formach na całym świecie”), a w szczególności zadanie nr 3 („Wdrożyć właściwe dla poszczególnych krajów systemy i mechanizmy ochrony socjalnej dla wszystkich ludzi, włączając w to najniższe klasy społeczne oraz do 2030 roku objąć nimi jak największą liczbę grup ubogich i wrażliwych”),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2013/112/EU z dnia 20 lutego 2013 r. pt. „Inwestowanie w dzieci: przerwanie cyklu marginalizacji”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. zatytułowany „Roczna analiza wzrostu gospodarczego na 2017 r.” (COM(2016)0725),
- uwzględniając zalecenie Komisji w sprawie zalecenia Rady z dnia 16 listopada 2016 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (COM(2016)0726),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. zatytułowany „W kierunku pozytywnego kursu polityki budżetowej dla strefy euro” (COM(2016)0727),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania (2017 r.) (COM(2016)0728),
- uwzględniając projekt wspólnego sprawozdania Komisji i Rady o zatrudnieniu z dnia 16 listopada 2016 r., towarzyszący komunikatowi Komisji w sprawie rocznej analizy wzrostu gospodarczego na 2017 r. (COM(2016)0729),

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 listopada 2016 r. zatytułowany „Ogólna ocena projektów planów budżetowych na 2017 r.” (COM(2016)0730),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 czerwca 2016 r. zatytułowany „Europa znów inwestuje. Wnioski z realizacji planu inwestycyjnego dla Europy” (COM(2016)0359),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. zatytułowany „Przyszli liderzy Europy: inicjatywa na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up” (COM(2016)0733),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 września 2016 r. zatytułowany „Zwiększenie europejskich inwestycji na rzecz zatrudnienia i wzrostu gospodarczego: w kierunku drugiego etapu funkcjonowania Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych i nowego Europejskiego Planu Inwestycji Zewnętrznych” (COM(2016)0581),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 4 października 2016 r. zatytułowany „Gwarancja dla młodzieży i inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych trzy lata później” (COM(2016)0646),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 14 września 2016 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1311/2013 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (COM(2016)0604),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 września 2016 r. zatytułowany „Śródkresowy przegląd/rewizja wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 – budżet UE ukierunkowany na wyniki” (COM(2016)0603),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 czerwca 2016 r. zatytułowany „Nowy europejski program na rzecz umiejętności – wspólne działania na rzecz wzmocnienia kapitału ludzkiego, zwiększania szans na zatrudnienie i konkurencyjności” (COM(2016)0381),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2016 r. zatytułowany „Europejski program na rzecz gospodarki dzielenia się” (COM(2016)0356),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 marca 2016 r. zatytułowany „Rozpoczęcie konsultacji w sprawie europejskiego filaru praw socjalnych” (COM(2016)0127) oraz załączniki do niego,
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego utworzenia Programu wspierania reform strukturalnych na lata 2017–2020 oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 1305/2013 (COM(2015)0701),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie działań na rzecz dokończenia budowy unii gospodarczej i walutowej (COM(2015)0600),
- uwzględniając wniosek Komisji w sprawie decyzji Rady z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityk zatrudnienia państw członkowskich (COM(2016)0071) i stanowisko Parlamentu z dnia 15 września 2016 r. w tej sprawie ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 stycznia 2015 r. zatytułowany „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu” (COM(2015)0012),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2014 r. zatytułowany „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014)0903),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 października 2013 r. zatytułowany „Wzmocnienie społecznego wymiaru unii gospodarczej i walutowej” (COM(2013)0690),

---

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0355.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 lutego 2013 r. zatytułowany „Inwestycje społeczne na rzecz wzrostu i spójności, w tym wdrażanie Europejskiego Funduszu Społecznego na lata 2014–2020” (COM(2013)0083),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 kwietnia 2012 r. zatytułowany „W kierunku odnowy gospodarczej sprzyjającej zatrudnieniu” (COM(2012)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. zatytułowany „Inicjatywa »Szanse dla młodzieży«” (COM(2011)0933),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowany „Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej” (COM(2010)0758) oraz rezolucję Parlamentu z dnia 15 listopada 2011 r. na ten sam temat ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając zalecenie Komisji 2008/867/WE z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdanie pięciu przewodniczących z dnia 22 czerwca 2015 r. zatytułowane „Dokończenie budowy europejskiej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie propagowania gospodarki społecznej jako siły napędowej rozwoju gospodarczego i społecznego w Europie (13414/2015),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2016 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: realizacji priorytetów na rok 2016 ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie uchodźców: włączenia społecznego i integracji na rynku pracy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2016 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych z dnia 24 września 2015 r. na temat „Europejski semestr koordynacji polityki gospodarczej: realizacja priorytetów na rok 2015”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: zatrudnienia i aspektów społecznych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2015 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia europejskiej platformy na rzecz usprawnienia współpracy w zakresie zapobiegania pracy nierejestrowanej i zniechęcania do niej ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 57.

⁽²⁾ Dz.U. L 307 z 18.11.2008, s. 11.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0416.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0297.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0059.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 316 z 30.8.2016, s. 83.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0033.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 24 listopada 2015 r. w sprawie zmniejszenia nierówności ze szczególnym uwzględnieniem ubóstwa dzieci ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 października 2015 r. w sprawie polityki spójności i przeglądu strategii „Europa 2020” ⁽²⁾,
- uwzględniając pytanie wymagające odpowiedzi ustnej O-000121/2015 – B8-1102/2015 skierowane do Rady i związaną z nim rezolucję PE z dnia 29 października 2015 r. w sprawie zalecenia Rady w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu z dnia 10 września 2015 r. w sprawie utworzenia konkurencyjnego rynku pracy w UE XXI w.: dostosowania umiejętności i kwalifikacji do zapotrzebowania i perspektyw na rynku pracy jako sposobu na wyjście z kryzysu ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie przedsiębiorczości społecznej i innowacji społecznych w zwalczaniu bezrobocia ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie zatrudnienia i społecznych aspektów strategii „Europa 2020” ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lipca 2014 r. w sprawie zatrudnienia młodzieży ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie sposobu, w jaki Unia Europejska może przyczynić się do zapewnienia warunków sprzyjających działalności przedsiębiorstw i ich powstawaniu w celu tworzenia miejsc pracy ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie gospodarki społecznej ⁽⁹⁾,
- uwzględniając przyjęte przez Komitet do spraw Praw Osób Niepełnosprawnych ONZ wnioski końcowe dotyczące wstępnego sprawozdania Unii Europejskiej (wrzesień 2015 r.),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 3/2015 zatytułowane „Europejska gwarancja dla młodzieży: rozpoczęto wdrażanie, lecz wciąż istnieją zagrożenia” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dokument zatytułowany „Employment and Social developments in Europe Quarterly Review Autumn 2016” [Zmiany zatrudnienia i sytuacji społecznej w Europie – przegląd kwartalny – jesień 2016 r.] z dnia 11 października 2016 r.,
- uwzględniając piąte i szóste wydanie europejskiego badania warunków pracy Eurofound (2010 i 2015) ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając dokument OECD z dnia 7 lipca 2016 r. zatytułowany „Employment Outlook 2016” [Przegląd stanu zatrudnienia 2016],
- uwzględniając dokument roboczy OECD z dnia 9 grudnia 2014 r. zatytułowany „Trends in Income Inequality and its Impact on Economic Growth” [Tendencje w poziomie nierówności dochodów i ich wpływ na wzrost gospodarczy],
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Ochrony Socjalnej z dnia 10 października 2014 r. zatytułowane „Odpowiednia ochrona socjalna wobec potrzeb w zakresie opieki długoterminowej w starzejącym się społeczeństwie”,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0401.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0384.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0389.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0321.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0320.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 224 z 21.6.2016, s. 19.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0394.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 16.

⁽¹⁰⁾ http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_03/SR15_03_pl.pdf

⁽¹¹⁾ <http://www.eurofound.europa.eu/european-working-conditions-surveys-ewcs>

Środa, 15 lutego 2017 r.

- uwzględniając plan działania i konsultacje Komisji dotyczące wyzwań równowagi między życiem zawodowym a prywatnym w pracujących rodzinach,
  - uwzględniając posiedzenia z dni 3 października i 8 listopada 2016 r. w ramach zorganizowanego dialogu w sprawie zawieszenia funduszy dla Portugalii i Hiszpanii,
  - uwzględniając debatę z przedstawicielami parlamentów państw członkowskich na temat priorytetów europejskiego semestru na 2017 r.,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinie Komisji Budżetowej, jak również Komisji Kultury i Edukacji (A8-0037/2017),
- A. mając na uwadze, że bezrobocie w UE powoli spada od drugiej połowy 2013 r., od 2013 r. stworzono 8 mln nowych miejsc pracy, a stopa bezrobocia we wrześniu 2016 r. wyniosła 8,6 %, co oznacza najniższy poziom od 2009 r.; mając jednak na uwadze, że odsetek młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się (NEET) pozostaje wysoki i wynosi 14,8 % osób w wieku od 15 do 29 lat⁽¹⁾ ⁽²⁾; mając na uwadze, że choć na poziomie zagregowanym bezrobocie zmniejsza się, niestety wciąż pozostaje bardzo wysokie w niektórych państwach członkowskich; mając na uwadze, że według Komisji ubóstwo pracujących wciąż pozostaje na wysokim poziomie;
- B. mając na uwadze, że wskaźniki bezrobocia są generalnie niższe wśród kobiet oraz że w roku 2015 stopa bezrobocia wśród mężczyzn w wieku od 20 do 64 lat wyniosła 75,9 % w UE-28, podczas gdy w przypadku kobiet wyniosła ona 64,3 %; mając na uwadze, że zróżnicowanie ze względu na płeć w dostępie do zatrudnienia pozostaje jedną z głównych barier dla osiągnięcia równouprawnienia płci oraz że niezbędne są pilne działania w celu zmniejszenia różnicy między wskaźnikami zatrudnienia mężczyzn i kobiet;
- C. mając na uwadze, że jeżeli obecne tendencje zostaną wzmocnione odpowiednią polityką publiczną, cel strategii „Europa 2020” dotyczący wskaźnika zatrudnienia wynoszącego 75 % mógłby faktycznie zostać osiągnięty;
- D. mając na uwadze, że stopa bezrobocia młodzieży wynosi 18,6 % w UE i 21,0 % w strefie euro; mając na uwadze, że 4,2 mln młodych ludzi jest bezrobotnych, z czego 2,9 mln w strefie euro; mając na uwadze, że poziom bezrobocia młodzieży nadal utrzymuje się na znacznie wyższym poziomie niż miało to miejsce w 2008 r., kiedy poziom ten był najniższy, co wskazuje, że wdrożenie i pełne zastosowanie Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w państwach członkowskich powinno stanowić priorytet; mając na uwadze, że zatrudnienie ludzi młodych wciąż niestety cechuje się niskimi płacami, niekiedy poniżej progu ubóstwa, bezpłatnymi stażami, brakiem wysokiej jakości szkoleń oraz brakiem praw przysługujących pracownikom w miejscu pracy;
- E. mając na uwadze, że młodzież NEET oznacza dla UE szacowany roczny koszt rzędu 153 mld EUR (1,21 % PKB), obejmujący świadczenia oraz utracone zarobki i podatki, podczas gdy całkowite szacowane koszty ustanowienia systemów gwarancji dla młodzieży w strefie euro wyniosłyby 21 mld EUR rocznie, czyli 0,22 % PKB;
- F. mając na uwadze, że liczba młodzieży NEET odnotowana w 2015 r. nadal będzie ulegać zmniejszeniu; mając na uwadze, że w tej sytuacji wciąż znajduje się 6,6 mln młodych ludzi w wieku od 15 do 24 lat, co stanowi 12 % liczby ludności w tej grupie wiekowej;
- G. mając na uwadze, że na państwach członkowskich spoczywa główna odpowiedzialność za rozwiązanie problemu bezrobocia wśród ludzi młodych przez opracowanie i wdrożenie ramowych uregulowań dla rynku pracy, systemów edukacji i szkoleń oraz aktywnej polityki wobec rynku pracy;

⁽¹⁾ <https://www.eurofound.europa.eu/young-people-and-neets-1>

⁽²⁾ Zob. sprawozdanie Eurofound na temat bezrobocia młodzieży.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- H. mając na uwadze, że osoby niepełnosprawne wciąż doświadczają znacznego wykluczenia z rynku pracy, a sytuacja ta w ciągu ostatniego dziesięciolecia uległa jedynie nieznacznej poprawie, częściowo z uwagi na brak inwestycji w odpowiednie środki wsparcia; podkreśla, że to zjawisko często prowadzi do ubóstwa i wykluczenia społecznego, a w rezultacie ma negatywny wpływ na realizację celów strategii „Europa 2020”;
- I. mając na uwadze, że wyzwania strukturalne na rynku pracy, takie jak niska aktywność, jak również niedopasowanie umiejętności i kwalifikacji, wciąż stanowią problem w wielu państwach członkowskich;
- J. mając na uwadze, że do pierwszego kwartału 2016 r. stopa bezrobocia długotrwałego (bezrobocia trwającego dłużej niż jeden rok) spadła w rocznym tempie 0,7 % do poziomu 4,2 % siły roboczej; mając na uwadze, że stopa bardzo długotrwałego bezrobocia (bezrobocia trwającego dłużej niż dwa lata) spadła do poziomu 2,6 % siły roboczej; mając na uwadze jednak, że liczba osób długotrwale bezrobotnych utrzymuje się na wysokim poziomie – ok. 10 mln osób; mając na uwadze, że bezrobocie długotrwałe w szczególności stanowi problem dla młodszych i starszych osób poszukujących pracy, przy czym 30 % osób w wieku od 15 do 24 lat oraz 64 % osób w wieku od 55 do 64 lat poszukuje pracy dłużej niż przez rok; mając na uwadze, że wielu starszych pracowników nieaktywnych zawodowo nie jest uwzględnianych w statystykach dotyczących zatrudnienia; mając na uwadze, że poziom bezrobocia i jego skutki społeczne różnią się w poszczególnych państwach europejskich, oraz mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma uwzględnienie specyficznej sytuacji mikroekonomicznej;
- K. mając na uwadze cel strategii „Europa 2020” dotyczący eliminacji ubóstwa poprzez zmniejszenie liczby osób zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym o co najmniej 20 mln do 2020 r.; mając na uwadze, że osiągnięcie tego celu jest wciąż bardzo odległe, a w związku z tym potrzebne są większe starania; mając na uwadze, że w 2015 r. liczba osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym wyniosła 119 mln, a zatem około 3,5 mln mniej niż w roku 2014 r.; mając na uwadze, że w 2012 r. w takiej sytuacji znajdowało się 32,2 mln osób niepełnosprawnych; mając na uwadze, że w 2013 r. 26,5 mln dzieci w UE-28 było zagrożonych ubóstwem i wykluczeniem społecznym; mając na uwadze, że wysoki poziom nierówności ogranicza produkcję gospodarczą i potencjał trwałego wzrostu;
- L. mając na uwadze, że wspieranie osób długotrwale bezrobotnych ma kluczowe znaczenie, ponieważ w przeciwnym wypadku ta sytuacja zacznie wpływać na pewność siebie, dobre samopoczucie i przyszły rozwój tych osób, co może grozić ubóstwem i wykluczeniem społecznym, a jednocześnie zagrażać stabilności krajowych systemów zabezpieczenia społecznego, a także europejskiego modelu społecznego;
- M. mając na uwadze, że osłabienie dialogu społecznego ma negatywne skutki dla praw pracowniczych, siły nabywczej obywateli Unii oraz wzrostu;
- N. mając na uwadze, że w UE widać szereg pozytywnych zmian, sugerujących odporność i ożywienie gospodarki europejskiej;
- O. mając na uwadze, że gospodarka społeczna, obejmująca 2 mln przedsiębiorstw zatrudniających ponad 14,5 mln osób na terytorium Unii, stanowi istotny sektor przyczyniający się do zwiększenia odporności i ożywienia gospodarczego Europy;
- P. mając na uwadze, że w większości państw członkowskich wzrost pozostaje niewielki, a tempo wzrostu UE na 2016 r. nawet zmalało, stabilizując się na poziomie 2 % mimo tymczasowych pozytywnych aspektów, co wskazuje zatem, że UE może podjąć więcej działań na rzecz stymulowania ożywienia gospodarczego i społecznego, aby zapewnić mu bardziej zrównoważony charakter w perspektywie średnioterminowej;
- Q. mając na uwadze, że – jak stwierdziła Komisja ⁽¹⁾ – wciąż utrzymują się różnice między państwami członkowskimi i w samych państwach członkowskich, a sytuacja społeczna nadal wskazuje na dalsze rozbieżności w całej UE, które hamują wzrost, zatrudnienie i spójność; mając na uwadze, że społeczeństwa charakteryzujące się wysokim poziomem równości i inwestycji w ludzi radzą sobie lepiej pod względem wzrostu gospodarczego i trwałości zatrudnienia;

⁽¹⁾ Wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu 2016, s. 2.

Środa, 15 lutego 2017 r.

- R. mając na uwadze, że praca niezarejestrowana wciąż jest powszechna, ma poważny wpływ na budżet i prowadzi do utraty dochodów podatkowych i składek do systemu zabezpieczenia społecznego, jak również ma negatywne skutki dla zatrudnienia, wydajności, jakości pracy i rozwoju umiejętności;
- S. mając na uwadze, że regiony najbardziej oddalone doświadczają ogromnych trudności w związku z ich szczególną sytuacją, ograniczającą ich możliwości wzrostu i rozwoju; mając na uwadze, że poziom bezrobocia, bezrobocia młodzieży i bezrobocia długotrwałego w tych regionach należy do najwyższych w UE, w wielu przypadkach przekraczając 30 %;
- T. mając na uwadze, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) już zatwierdził 69 projektów w 18 krajach i podpisał 56 transakcji, co – jak się oczekuje – doprowadzi do zainwestowania ponad 22 mld EUR w działania angażujące ok. 71 000 MŚP;
- U. mając na uwadze, że w wielu państwach członkowskich ludność w wieku produkcyjnym i siła robocza nadal się zmniejsza; mając na uwadze, że aktywność kobiet na rynku pracy stanowi okazję dla państw członkowskich do stawienia czoła temu problemowi i wzmocnienia siły roboczej w UE; mając na uwadze, że nieustanne przybywanie uchodźców i osób ubiegających się o azyl również może stanowić pomoc we wzmocnieniu siły roboczej;
- V. mając na uwadze, że UE boryka się z wyzwaniami demograficznymi, które wiążą się nie tylko ze starzeniem się ludności i spadkiem liczby urodzeń, lecz obejmują również inne czynniki, takie jak wyludnienie;
- W. mając na uwadze, że zróżnicowanie wynagrodzenia ze względu na płeć obecnie plasuje się na poziomie 16 %, a zróżnicowanie emerytur ze względu na płeć wynosi 38 %, co wskazuje, że kobiety z wiekiem są coraz bardziej narażone na ubóstwo lub wykluczenie społeczne;
- X. mając na uwadze, że zapewnienie systemów zabezpieczenia społecznego i zarządzanie nimi podlega kompetencji państw członkowskich, a Unia te działania koordynuje, ale ich nie harmonizuje;
- Y. mając na uwadze, że wskaźnik średniego dalszego trwania życia w dobrym zdrowiu wśród kobiet zmalał z 62,6 w 2010 r. do 61,5 w 2013 r., nieznacznie zwiększając się w 2014 r., a w przypadku mężczyzn utrzymuje się na stałym poziomie 61,4;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2017 r. podkreślono znaczenie zapewnienia sprawiedliwości społecznej jako środka stymulującego wzrost gospodarczy bardziej sprzyjający włączeniu społecznemu, a także tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy sprzyjających włączeniu społecznemu i podnoszenia kwalifikacji, podkreślono też potrzebę wzmocnienia konkurencyjności, innowacyjności i wydajności; wzywa Komisję do dopilnowania, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów dotyczących reform rynku pracy podkreślono również znaczenie aktywnej polityki rynku pracy i promowano prawa pracownicze i ochronę pracowników;
  2. z zadowoleniem przyjmuje postęp na rzecz osiągnięcia równowagi między wymiarem gospodarczym a społecznym procesu europejskiego semestru, jako że Komisja odpowiedziała na niektóre wnioski ze strony Parlamentu; podkreśla jednak, że więcej wysiłku należy włożyć w zwiększenie politycznej widoczności i oddziaływania tablicy wyników zawierającej najważniejsze wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne; przyjmuje z zadowoleniem wniosek komisji dotyczący zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 99/2013 w sprawie Europejskiego programu statystycznego 2013–2017 poprzez przedłużenie go na lata 2018–2020 i uwzględnienie nowych wskaźników społecznych w celu przedstawienia danych dotyczących zatrudnienia i aspektów społecznych w powiązaniu z ewolucją danych makroekonomicznych, aby analiza przedstawiała kompleksowy obraz wzajemnych powiązań i oddziaływania różnych decyzji politycznych; podkreśla, że wskaźniki zatrudnienia należy traktować na równi ze wskaźnikami ekonomicznymi, umożliwiając im uruchomienie pogłębionych analiz i działań naprawczych w odpowiednich państwach członkowskich;
  3. podkreśla fakt, że w cyklu europejskiego semestru nadal brakuje podejścia skupiającego się na dziecku, które obejmowałoby zobowiązanie na rzecz praw dzieci, uwzględnienie zwalczania ubóstwa wśród dzieci oraz cele dotyczące dobrostanu we wszystkich istotnych obszarach kształtowania polityki, zaznacza, że strategiczne podejście z jasno wyznaczonymi celami i dążeniami jest niezbędne do przerwania cyklu defaworyzacji;

Środa, 15 lutego 2017 r.

4. apeluje o programy oferujące wsparcie i możliwości, które będą częścią zintegrowanego europejskiego planu inwestowania we wczesną edukację i zwalczania ubóstwa dzieci, w tym utworzenie gwarancji na rzecz dzieci mającej na celu pełne wdrożenie zalecenia Komisji zatytułowanego „Inwestowanie w dzieci”, aby każde dziecko w Europie, które jest zagrożone ubóstwem (dotyczy to również uchodźców), miało dostęp do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnej edukacji, bezpłatnej opieki przedszkolnej, godnych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego wyżywienia;
5. podkreśla, że inwestycje w rozwój społeczny przyczyniają się do wzrostu gospodarczego i konwergencji; odnotowuje niedawne ekspertyzy OECD ⁽¹⁾ i MFW ⁽²⁾, w których podkreśla się, że nierówności społeczne w Europie hamują ożywienie gospodarcze; zwraca się o wzmożone starania na rzecz zwalczania ubóstwa i pogłębiających się nierówności, a także – w razie potrzeby – o większe inwestycje w infrastrukturę społeczną i wsparcie tych, którzy najdotkliwiej odczuli kryzys gospodarczy; wzywa Komisję do zapewnienia, aby w zaleceniach dla poszczególnych krajów położono szczególny nacisk na zwalczanie nierówności;
6. zwraca się do Komisji i Rady o udoskonalenie strategii mającej za nadrzędny cel równouprawnienie płci; popiera wykorzystanie rocznego sprawozdania Komisji dotyczącego równouprawnienia płci w kontekście europejskiego semestru w celu lepszego uwzględnienia aspektu płci; wzywa państwa członkowskie do włączenia aspektu płci oraz zasady równouprawnienia mężczyzn i kobiet do krajowych programów reform oraz programów stabilności i konwergencji w drodze ustanowienia celów i określenia działań odnoszących się do utrzymujących się różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn; wzywa Komisję do dalszego wydawania zaleceń dla poszczególnych krajów w odniesieniu do poprawy usług opieki nad dziećmi oraz opieki długoterminowej, które mogą mieć pozytywny wpływ na uczestnictwo kobiet w rynku pracy; ponownie apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby stosownie do przypadku rozważyły wykorzystywanie danych segregowanych ze względu na płeć w procesie monitorowania europejskiego semestru; sugeruje większe zaangażowanie Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn w prace w ramach europejskiego semestru;
7. podkreśla, że w niektórych państwach członkowskich dług publiczny i prywatny jest zbyt wysoki, co utrudnia dokonywanie inwestycji, hamuje wzrost gospodarczy i stoi na przeszkodzie tworzeniu miejsc pracy;
8. uważa, że dane ujęte na tablicy wyników zawierającej wskaźniki zatrudnienia i wskaźniki społeczne są przydatne, lecz niewystarczające do oceny rozwoju sytuacji w zakresie zatrudnienia i sytuacji społecznej w UE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uzupełnienia tablicy danymi dotyczącymi jakości zatrudnienia oraz ubóstwa, ze szczególnym naciskiem na wielowymiarowe ubóstwo wśród dzieci;
9. wzywa Komisję, by zdefiniowała i określiła ilościowo, z uwzględnieniem zatrudnienia i polityki społecznej, swoją koncepcję sprawiedliwości społecznej, która ma zostać wprowadzona za pośrednictwem rocznej analizy wzrostu gospodarczego w 2016 r. i europejskiego semestru;
10. wzywa państwa członkowskie i Komisję do przyspieszenia realizacji wszystkich programów, które mogą pobudzić tworzenie godziwego i długotrwałego zatrudnienia wysokiej jakości dla wszystkich grup ludności, a szczególnie dla ludzi młodych; podkreśla, że bezrobocie młodzieży utrzymuje się na poziomie 18,6 % mimo nieznacznego spadku bezrobocia w UE; wzywa państwa członkowskie do dopilnowania, by instytucje zarządzające programami podejmowały bardziej proaktywne działania następcze;
11. podkreśla, że wdrażanie gwarancji dla młodzieży należy wzmocnić na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym oraz przedłużyć je co najmniej do 2020 r., zapewniając czynny udział partnerów społecznych i wzmocnienie służb publicznych, oraz podkreśla znaczenie tej gwarancji dla przejścia od kształcenia do zatrudnienia; wzywa Komisję, aby przeprowadziła badania skutków w celu dokładnego stwierdzenia, jakie wyniki osiągnięto dotychczas, a także aby przyjęła dodatkowe środki oraz uwzględniła oczekiwaną kontrolę Trybunału Obrachunkowego, dzielenie się dobrymi praktykami i organizowanie warsztatów skupiających wszystkie zainteresowane podmioty z myślą o poprawie skuteczności tego instrumentu; podkreśla, że zadaniem państw członkowskich jest zapewnienie, aby gwarancja dla młodzieży była w pełni dostępna, w tym dla osób wymagających szczególnego traktowania i osób niepełnosprawnych; zaznacza, że nie jest tak we wszystkich państwach członkowskich, i wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego zaradzenia tej sytuacji, ponieważ stoi ona w sprzeczności z Konwencją ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; podkreśla potrzebę dopilnowania, aby z gwarancji dla młodzieży skorzystali ludzie młodzi borykający się z wieloma problemami wykluczenia

⁽¹⁾ Sprawozdanie OECD pt. „In it together: why less inequality benefits all” [Wspólny problem – dlaczego wszyscy skorzystamy na zmniejszeniu nierówności], 2015 r.

⁽²⁾ Sprawozdanie MFW pt. „Causes and Consequences of Income Inequality” [Przyczyny i skutki nierówności dochodów], czerwiec 2015 r.

Środa, 15 lutego 2017 r.

i skrajnym ubóstwem; wskazuje, że należy poświęcić szczególną uwagę sytuacji młodych kobiet i dziewcząt, które mogą napotykać ograniczenia związane z płcią; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia odpowiedniego finansowania gwarancji dla młodzieży, aby dopilnować jej odpowiedniego wdrożenia we wszystkich państwach członkowskich i udzielenia pomocy jeszcze większej liczbie osób młodych;

12. odnotowuje przyjęcie środków na zobowiązania w wysokości 500 mln EUR przeznaczonych na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w 2017 r.; podkreśla, że kwota ta jest niewystarczająca i należy ją zwiększyć oraz zabezpieczyć w obecnych WRF; zauważa też jednak, że porozumienie w sprawie odpowiedniego dodatkowego finansowania Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych obejmującego pozostały okres WRF należy osiągnąć w kontekście śródkresowej rewizji;

13. podkreśla potencjał sektora kultury i sektora kreatywnego w odniesieniu do zatrudnienia młodzieży; podkreśla, że dalsze promowanie sektora kultury i sektora kreatywnego oraz inwestowanie w te sektory może pozytywnie wpłynąć na inwestycje, wzrost, innowacje i zatrudnienie; wzywa Komisję do rozważenia w związku z tym szczególnych możliwości oferowanych przez cały sektor kultury i sektor kreatywny, w tym organizacje pozarządowe i małe stowarzyszenia, np. w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych;

14. podkreśla, że niewystarczające inwestycje w publiczny system oświaty mogą zaszkodzić konkurencyjności Europy i szansom jej siły roboczej na znalezienie zatrudnienia; podkreśla potrzebę inwestowania w kapitał ludzki na jak najwcześniejszym etapie życia, aby ograniczyć nierówności i sprzyjać włączeniu społecznemu w młodym wieku; podkreśla również potrzebę zwalczania stereotypów od najmłodszeo wieku w szkołach przez promowanie równości płci na wszystkich szczeblach kształcenia;

15. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia strategii politycznych umożliwiających wdrożenie i monitorowanie form systemów ochrony socjalnej i wspierania dochodów bardziej sprzyjających włączeniu społecznemu, tak aby te systemy zapewniały godziwy standard życia osobom bezrobotnych oraz zagrożonym ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz aby zapewnić dostęp do kształcenia, szkolenia i możliwości wejścia na rynek pracy;

16. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie wskaźnika zatrudnienia; zauważa jednak, że wzrostowi wskaźnika zatrudnienia w państwach członkowskich towarzyszyło pojawienie się coraz większej liczby nietypowych i nieoficjalnych form zatrudnienia, w tym umów zerogodzinowych; podkreśla, że priorytetem powinna być stabilność i jakość tworzonego zatrudnienia; jest głęboko zaniepokojony faktem, że poziom bezrobocia nadal pozostaje wysoki, w szczególności w państwach wciąż odczuwających skutki kryzysu; zauważa zjawisko ubóstwa pracujących w konsekwencji pogarszających się warunków płac i pracy, na które należy znaleźć rozwiązanie w ramach wszelkich działań podejmowanych na rzecz zatrudnienia i ochrony socjalnej; zachęca państwa członkowskie do podejmowania dalszych wysiłków oraz utrzymania otwartości na nowe rozwiązania i strategię w celu osiągnięcia wyznaczonego w strategii „Europa 2020” celu dotyczącego wskaźnika zatrudnienia w wysokości 75 %, w tym przez skoncentrowanie się na grupach społecznych o najmniejszym stopniu uczestnictwa w rynku pracy, takich jak kobiety, starsi pracownicy, pracownicy o niskich kwalifikacjach i osoby niepełnosprawne; wzywa państwa członkowskie do zwiększenia oferty dotyczącej uczenia się przez całe życie i efektywnego podnoszenia kwalifikacji;

17. uważa, że migracja może odegrać istotną rolę m.in. przez programy edukacji, uzupełnione efektywnymi wydatkami publicznymi, w perspektywie wysokiej jakości zrównoważonych pod względem środowiskowym inwestycji społecznych mających na celu integrację pracowników na rynku pracy i zmniejszenie bezrobocia;

18. zauważa, że kobiety są nadal niedostatecznie reprezentowane na rynku pracy; w związku z tym wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia proaktywnych strategii politycznych i odpowiednich inwestycji zorientowanych i opracowanych na rzecz promowania uczestnictwa kobiet w rynku pracy; podkreśla, że znalezienie lepszej równowagi między pracą a życiem prywatnym ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia uczestnictwa kobiet w rynku pracy; w związku z tym zaznacza, że elastyczna organizacja pracy, taka jak telepraca, elastyczne godziny pracy i krótsze godziny pracy, może z dniem Komisji odgrywać ważną rolę; podziela pogląd Komisji, że zapewnienie płatnego urlopu macierzyńskiego, ojcowskiego i rodzicielskiego w państwach członkowskich zwykle podnosi aktywność zawodową kobiet; ponadto wzywa państwa członkowskie do ustalenia odpowiednich strategii politycznych wspierających kobiety i mężczyzn, którzy wchodzi i powracają na rynek pracy, pozostają na nim i osiągają na nim postępy po okresach urlopów związanych z rodziną i sprawowaniem opieki, poprzez zapewnienie trwałego zatrudnienia wysokiej jakości; ubolewa nad występowaniem nierówności związanych z płcią pod względem wskaźnika zatrudnienia oraz zróżnicowania wynagrodzeń i emerytur; wzywa do przyjęcia polityki zachęcającej i wspierającej kobiety w budowaniu kariery w przedsiębiorczości, przez ułatwienie dostępu do finansowania i możliwości biznesowych, oferującej szkolenia dostosowane do potrzeb;

Środa, 15 lutego 2017 r.

19. uznaje jednak, że wsparcie zatrudnienia i środki na rzecz zwiększenia aktywnego uczestnictwa w rynku pracy powinny stanowić element szerszego podejścia ukierunkowanego na prawa w celu zwalczania wykluczenia społecznego i ubóstwa, uwzględniającego dzieci, rodziny oraz ich konkretne potrzeby;
20. zwraca się do państw członkowskich, by wymieniały się najlepszymi praktykami i rozważyły nowe innowacyjne sposoby rozwoju przystosowanego i elastycznego rynku pracy w celu sprostania wyzwaniom globalnej gospodarki, przy jednoczesnym zapewnieniu wszystkim pracownikom wysokich norm pracy;
21. z zadowoleniem przyjmuje przypomnienie państwom członkowskim, że systemy opieki społecznej powinny być oparte na silnych normach społecznych oraz że promowanie równowagi między pracą a życiem prywatnym i rozwiązanie problemu dyskryminacji przyczyniają się nie tylko do zwiększenia sprawiedliwości społecznej, ale także do wzrostu gospodarczego; podkreśla, że należy wspierać ponowną integrację rodziców na rynku pracy przez tworzenie warunków dla wysokiej jakości zatrudnienia i środowiska pracy sprzyjających włączeniu społecznemu, umożliwiając pogodzenie pracy z rodzicielstwem;
22. uznaje, że oprócz tworzenia miejsc pracy, zapewnianie osobom długotrwale bezrobotnym wysokiej jakości zatrudnienia za pomocą indywidualnie dopasowanych środków, w szczególności przez zastosowanie strategii politycznych na rzecz aktywnego zatrudnienia, ma kluczowe znaczenie dla zwalczania ich ubóstwa i wykluczenia społecznego tam, gdzie dostępne są godziwe miejsca pracy; wskazuje, że należy skupić się na poprawie środków mających na celu tworzenie godziwych miejsc pracy; podkreśla, że integracja osób najbardziej oddalonych od rynku pracy ma podwójne działanie: przynosi korzyści jednostce oraz zapewnia stabilizację systemów zabezpieczenia społecznego i wsparcie gospodarki; uważa za konieczne uwzględnienie sytuacji społecznej tych obywateli i ich konkretnych potrzeb oraz lepsze monitorowanie na poziomie europejskim strategii politycznych wdrażanych na szczeblu krajowym;
23. podkreśla w tym kontekście znaczenie umiejętności i kompetencji nabywanych w pozaformalnych i nieformalnych środowiskach edukacyjnych, a także ich walidacji i certyfikacji oraz dostępu do uczenia się przez całe życie; podkreśla także znaczenie zobowiązań i poziomów odniesienia w strategicznych ramach w dziedzinie kształcenia i szkolenia do 2020 r.; wzywa państwa członkowskie do stworzenia systemów uznawania kompetencji nabytych w drodze uczenia się pozaformalnego i nieformalnego; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do wdrożenia strategii politycznych gwarantujących nie tylko dostęp do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia sprzyjających włączeniu społecznemu po przystępnej cenie, ale także do przyjęcia ramowego podejścia dotyczącego uczenia się przez całe życie w kierunku elastycznej ścieżki kształcenia promującej równość i spójność społeczną i zapewniającą wszystkim możliwości zatrudnienia;
24. wzywa do ustanowienia i rozwoju partnerstw między pracodawcami, partnerami społecznymi, publicznymi i prywatnymi służbami zatrudnienia, organami publicznymi, służbami socjalnymi oraz instytucjami w dziedzinie kształcenia i szkolenia w celu zapewnienia narzędzi niezbędnych, by lepiej odpowiedzieć na potrzeby rynku pracy i zapobiegać długotrwałemu bezrobociu; przypomina o konieczności spersonalizowanych i zindywidualizowanych działań następczych, umożliwiających zapewnienie skutecznych rozwiązań dla osób długotrwale bezrobotnych;
25. ubolewa nad utrzymującymi się niskimi wskaźnikami inwestycji publicznych, jako że inwestycje te mogą stanowić istotny czynnik stymulujący tworzenie miejsc pracy; podkreśla, że EFIS nie rozwinął wystarczającego potencjału w zakresie inwestycji w infrastrukturę społeczną oraz że jest to utracona szansa, która wymaga podjęcia pilnych działań;
26. wzywa do opracowania strategii politycznych wspierających negocjacje zbiorowe i zapewniających ich poszanowanie oraz apeluje, aby negocjacje obejmowały swym zakresem jak największą liczbę pracowników, przy jednoczesnym dążeniu do ustanowienia lepszych pułapów wynagrodzeń w postaci płac minimalnych ustalonych na godziwym poziomie oraz przy zaangażowaniu partnerów społecznych, a wszystko to w celu położenia kresu konkurencyjnemu równaniu wynagrodzeń w dół, wsparcia popytu zagregowanego i ożywienia gospodarczego, ograniczenia nierówności płacowych, walki z ubóstwem pracujących;
27. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia osobom posiadającym umowy o pracę na czas określony lub umowy w niepełnym wymiarze czasu pracy oraz osobom pracującym na własny rachunek równego traktowania, również w kwestii zwolnień i wynagrodzeń, odpowiedniej ochrony socjalnej i dostępu do szkoleń, a także ustalenia warunków ramowych umożliwiających im rozwój kariery zawodowej; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia umów ramowych o pracę w niepełnym wymiarze godzin i pracę na czas określony oraz do skutecznego egzekwowania dyrektywy ustanawiającej warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przedsięwzięcia odpowiednich środków, aby pomóc uchodźcom w osiedleniu się i zintegrowaniu oraz do zagwarantowania, że służby publiczne dysponują wystarczającymi środkami finansowymi i antycypują wymogi, aby ułatwić im integrację;

Środa, 15 lutego 2017 r.

29. ubolewa, że odsetek osób zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym pozostaje wysoki; podkreśla, że wysoki poziom nierówności i ubóstwa wpływa na spójność społeczną, utrudniając osiągnięcie stabilności społecznej i politycznej; ubolewa nad faktem, że istniejąca polityka w tej dziedzinie jest niedostatecznie ambitna, by wyrzucić wystarczający nacisk gospodarczy; apeluje do państw członkowskich o przyspieszenie działań na rzecz realizacji celów strategii „Europa 2020” w celu ograniczenia liczby osób zagrożonych ubóstwem o 20 mln; wzywa Komisję i państwa członkowskie do priorytetowego traktowania zmniejszania nierówności; wzywa do większego wsparcia i uznania pracy organizacji pozarządowych, organizacji na rzecz walki z ubóstwem oraz organizacji osób dotkniętych ubóstwem, ze wsparciem ich udziału w wymianie dobrych praktyk;

30. wyraża zaniepokojenie wobec niskiego współczynnika aktywności zawodowej mniejszości etnicznych, w szczególności społeczności romskiej; wzywa do odpowiedniego wdrożenia dyrektywy 2000/78/WE; podkreśla potrzebę wspierania roli odgrywanej przez specjalistyczne organizacje pozarządowe w promowaniu ich uczestnictwa w rynku pracy i wspieraniu nie tylko obejmowania dzieci szkolnictwem, lecz także zapobiegania wczesnemu kończeniu nauki, z myślą o przerwaniu kręgu ubóstwa;

31. uważa, że ważne jest, aby zamknąć lukę inwestycyjną w celu tworzenia trwałego wzrostu gospodarczego bez narażania stabilności gospodarczej i społecznej państw członkowskich; w tym kontekście podkreśla pojawienie się gwarancji konsolidacji budżetowej jako niezbędnego elementu umożliwiającego dalsze zapewnianie europejskiego modelu społecznego charakterystycznego dla UE;

32. ubolewa, że w ostatnich zaleceniach Komisji pominięto wnioski Parlamentu o wzmocnienie stosowania art. 349 TFUE, mianowicie przez przyjęcie zróżnicowanych środków i programów w celu ograniczenia asymetrii, a także i maksymalne zwiększenie spójności społecznej w UE; apeluje w tym kontekście do państw członkowskich o ustanowienie specjalnych programów inwestycyjnych na rzecz podregionów, w których stopa bezrobocia przekracza 30 %; ponawia swój apel do Komisji, aby wsparła państwa członkowskie i regiony europejskie, w szczególności regiony najbardziej oddalone, w opracowaniu i sfinansowaniu programów inwestycyjnych objętych wieloletnimi ramami finansowymi (WRF);

33. zauważa trwającą nadal trudną sytuację na europejskim rynku pracy, który z jednej strony nie może rozwiązać problemu wysokich wskaźników bezrobocia, a z drugiej strony w przedsiębiorstwach istnieje zapotrzebowanie na wykwalifikowaną i odpowiednią siłę roboczą; wzywa Komisję, aby na szczeblu państw członkowskich wspierała rozmaite formy współpracy, obejmujące rządy, przedsiębiorstwa, w tym podmioty gospodarki społecznej, instytucje oświatowe, służby zindywidualizowanego wsparcia, społeczeństwo obywatelskie i partnerów społecznych, opierające się na wymianie najlepszych praktyk i mające na celu dostosowanie systemów kształcenia i szkolenia poszczególnych państw członkowskich w walce z niedopasowaniem umiejętności do wymagań w celu zaspokojenia potrzeb rynku pracy;

34. podkreśla, że kształcenie stanowi podstawowe prawo, które powinno być zagwarantowane wszystkim dzieciom, oraz że konieczne jest rozwiązanie problemu różnic w zakresie dostępności i jakości kształcenia w celu wzmocnienia nauczania dla wszystkich i ograniczenia liczby osób wczesnie kończących naukę; podkreśla, że dostosowanie umiejętności i kwalifikacji do zapotrzebowania i perspektyw może być pomocne w procesie tworzenia rynku pracy w UE sprzyjającego włączeniu społecznemu; uważa, że poradnictwo i doradztwo obejmujące indywidualne potrzeby i skupiające się na ocenie i rozwoju indywidualnych umiejętności musi być podstawowym elementem kształcenia i strategii politycznych dotyczących umiejętności już na wczesnym etapie edukacji każdego obywatela; wzywa państwa członkowskie do lepszego dopasowania kształcenia i szkolenia do potrzeb rynku pracy w całej UE, podkreśla znaczenie oceny sytuacji zatrudnienia w różnych państwach członkowskich w celu zapewnienia uwzględnienia ich specyfiki i cech szczególnych;

35. uznaje, że rozwój nowych technologii i cyfryzacja europejskiego przemysłu stanowią znaczne wyzwania dla UE; podkreśla, że modele produkcji UE i państw członkowskich, wspierany przez ich modele kształcenia, musi zostać zorientowany na sektory o wysokiej wydajności, w szczególności sektory związane z ICT i cyfryzacją, w celu zwiększenia konkurencyjności UE na szczeblu globalnym;

36. podkreśla, że niewystarczające i nieodpowiednio ukierunkowane inwestycje w nauczanie umiejętności cyfrowych, w tym programowania i przedmiotów w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki, mogą zaszkodzić konkurencyjności Europy i szansom jej siły roboczej na znalezienie zatrudnienia; jest zdania, że lepsze dostosowanie umiejętności i usprawnione wzajemne uznawanie kwalifikacji będzie korzystne dla przezwyciężenia przepaści w znaczeniu niedoborów i niedopasowania umiejętności na europejskim rynku pracy a osobami poszukującymi pracy, szczególnie osobami młodymi; wzywa państwa członkowskie do priorytetowego traktowania kompleksowych szkoleń w zakresie umiejętności cyfrowych, programowania i umiejętności, które są bardzo poszukiwane przez pracodawców u wszystkich, przy jednoczesnym utrzymaniu wysokich standardów w zakresie edukacji tradycyjnej i uwzględniania przechodzenia na

Środa, 15 lutego 2017 r.

gospodarkę cyfrową w kontekście podnoszenia umiejętności i przekwalifikowania, które nie powinny ograniczać się do wiedzy z perspektywy użytkownika;

37. zauważa, że potrzeba większych starań w wielu państwach członkowskich w celu wykształcenia siły roboczej, co obejmuje edukację dorosłych oraz możliwości w zakresie szkolenia zawodowego; podkreśla znaczenie uczenia się przez całe życie, szczególnie dla starszych pracowników, w celu dostosowania kompetencji do potrzeb rynku pracy; wzywa do większego promowania przedmiotów w zakresie nauk ścisłych, technologii, inżynierii i matematyki wśród kobiet i dziewcząt w celu rozwiązania problemu istniejących stereotypów edukacyjnych i walki z długotrwałymi dysproporcjami w sferze zatrudnienia oraz zróżnicowaniem wynagrodzenia i emerytur ze względu na płeć;

38. dostrzega wartość nowych technologii i rolę umiejętności cyfrowych w życiu osobistym i dla sukcesu na rynku pracy; dlatego sugeruje państwom członkowskim zwiększenie inwestycji w poprawę infrastruktury ICT i łączności w placówkach edukacyjnych i opracowanie skutecznych strategii wykorzystujących potencjał ICT we wspieraniu uczenia się nieformalnego dorosłych i zwiększenia oferowanych im możliwości nauki formalnej i nieformalnej;

39. z zadowoleniem przyjmuje wkład programu Erasmus+ we wspieranie mobilności i wymiany kulturalnej wewnątrz UE oraz z państwami trzecimi; apeluje o szersze promowanie i wykorzystywanie europejskich narzędzi na rzecz przejrzystości, mobilności i uznawania umiejętności i kwalifikacji z myślą o ułatwianiu mobilności w nauce i pracy; ponownie stwierdza, że należy zapewnić możliwości mobilności w odniesieniu do szkoleń zawodowych młodzieży defaworyzowanej oraz osobom dotkniętym różnymi formami dyskryminacji;

40. z zadowoleniem przyjmuje nowe ramy polityczne i inwestycyjne wynikające z porozumienia paryskiego, które przyczynią się do stworzenia nowych możliwości zatrudnienia w sektorach niskoemisyjnych;

41. wzywa Komisję, by podkreśliła znaczenie, jakie ma zmniejszenie przeszkód i barier, zarówno fizycznych, jak i cyfrowych, których nadal doświadczają osoby niepełnosprawne w państwach członkowskich;

42. z zadowoleniem przyjmuje wyraźne wskazanie opieki nad dziećmi, mieszkalnictwa, opieki zdrowotnej i kształcenia kontekście poprawy dostępu do usług wysokiej jakości;

43. przypomina, że swobodny przepływ pracowników stanowi podstawową zasadę Traktatu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2017 r. podkreślono znaczenie zapewnienia sprawiedliwości społecznej przez uczciwą współpracę różnych instytucji państw członkowskich; wzywa zatem państwa członkowskie do zapewnienia inspekcjom pracy lub innym właściwym organom odpowiednich zasobów i apeluje również o usprawnienie współpracy transgranicznej między służbami inspekcyjnymi oraz elektronicznej wymiany informacji i danych w celu zwiększenia skuteczności kontroli, których ideą jest zwalczanie nadużyć socjalnych i pracy nierejestrowanej oraz zapobieganie im;

44. podkreśla pilną potrzebę pobudzenia popytu krajowego przez wspieranie inwestycji publicznych i prywatnych, promowanie reform strukturalnych zrównoważonych pod względem społecznym i gospodarczym mających na celu zmniejszanie nierówności oraz wspieranie wysokiej jakości zatrudnienia sprzyjającego włączeniu społecznemu, zrównoważonego rozwoju i inwestycji społecznych oraz odpowiedzialnej konsolidacji budżetowej, wzmocniając tym samym warunki sprzyjające zwiększeniu spójności i pozytywnej konwergencji społecznej na rzecz przedsiębiorstw i służb publicznych; podkreśla znaczenie inwestycji w kapitał ludzki jako wspólnej strategii; ponadto podkreśla potrzebę przeorientowania unijnej polityki gospodarczej w kierunku społecznej gospodarki rynkowej;

45. wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków gwarantujących osobom pracującym za pośrednictwem technologii cyfrowych te same prawa i poziom ochrony socjalnej jak te ustalone dla podobnych pracowników danego sektora;

46. zauważa, że mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP), które stanowią ponad 90 % wszystkich przedsiębiorstw w Europie i są siłą napędową europejskiej gospodarki, skutecznie przyczyniają się do zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz tworzenia miejsc pracy wysokiej jakości; wzywa Komisję i państwa członkowskie do uwzględniania w większym stopniu interesów MŚP w procesie kształtowania polityki, stosując „test MŚP” na wszystkich etapach procesu ustawodawczego, zgodnie z zasadą „najpierw myśl na małą skalę”, oraz do promowania istniejących firm finansowego wsparcia mikroprzedsiębiorstw, takich jak program Unii Europejskiej na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI); uważa za niezwykle istotne, by ograniczyć obciążenia administracyjne nakładane na takie przedsiębiorstwa oraz by znieść zbędne przepisy, nie podważając praw pracowniczych i społecznych; podkreśla potrzebę ułatwienia drugiej szansy przedsiębiorcom, którzy zbankrutowali w sposób niezwiązany

Środa, 15 lutego 2017 r.

z nadżyciami finansowymi oraz przestrzegali praw pracowniczych;

47. podkreśla, że przedsiębiorczość społeczna to rozwijająca się dziedzina, która może ożywić gospodarkę, a jednocześnie zmniejszyć ubóstwo, wykluczenie społeczne i inne problemy społeczne; w związku z tym uważa, że nauczanie przedsiębiorczości powinno obejmować wymiar społeczny i zajmować się tematami takimi jak uczciwy handel, przedsiębiorstwa społeczne, alternatywne modele biznesowe, w tym spółdzielnie, aby wypracować bardziej nastawioną społecznie, sprzyjającą włączeniu i stabilną gospodarkę;

48. wzywa Komisję i Radę do zbadania sposobów zwiększenia wydajności przez inwestycje w kapitał ludzki, biorąc pod uwagę, że najbardziej kompetentni, dobrze zintegrowani pracownicy realizujący swoje aspiracje najlepiej spełniają wymagania i wyzwania stawiane przez przedsiębiorstwa i służby;

49. zachęca państwa członkowskie do skoncentrowania się na statusie przedsiębiorców pracujących na własny rachunek w celu zapewnienia osobom samozatrudnionym odpowiedniej ochrony socjalnej w odniesieniu do ubezpieczenia od choroby, wypadku, utraty pracy oraz w odniesieniu do świadczeń emerytalnych;

50. przypomina o znaczeniu wdrożenia prawdziwej kultury przedsiębiorczości, stymulującej aktywność młodych ludzi od najmłodszych lat; w tym kontekście apeluje do państw członkowskich o dostosowanie programów kształcenia i szkolenia do tej zasady; zwraca uwagę państw członkowskich na znaczenie tworzenia zachęt dla przedsiębiorczości, w szczególności przez wdrażanie reguł fiskalnych i ograniczanie obciążeń administracyjnych; wzywa Komisję, aby w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi podjęła środki umożliwiające lepsze informowanie o wszystkich funduszach i programach europejskich mogących stymulować przedsiębiorczość, inwestycje oraz dostęp do finansowania, takich jak „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”;

51. zwraca uwagę na efekt mnożnikowy budżetu UE w stosunku do budżetów krajowych; podkreśla uzupełniającą rolę, jaką odgrywa budżet UE w osiągnięciu unijnych celów w zakresie polityki społecznej przedstawionych w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2017 r., dzięki którym w UE ma powstać więcej miejsc pracy lepszej jakości;

52. wyraża zaniepokojenie z powodu opóźnienia wdrażania programów operacyjnych w bieżącym okresie programowania; zauważa, że do września 2016 r. wyznaczono jedynie 65 % właściwych organów krajowych i wzywa państwa członkowskie do bardziej aktywnego wykorzystywania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych oraz Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w celu do zajęcia się priorytetami w zakresie zatrudnienia i priorytetami społecznymi oraz wspierania wdrażania tych zaleceń dla poszczególnych krajów, które odnoszą się do kwestii społecznych i kwestii dotyczących zatrudnienia w sposób sprzyjający włączeniu społecznemu; równocześnie jednak podkreśla, że fundusze te nie powinny być wykorzystywane wyłącznie do wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów, gdyż może to potencjalnie prowadzić do pominięcia innych ważnych obszarów inwestycji; podkreśla potrzebę kontynuacji wysiłków w celu uproszczenia procedur, szczególnie w przypadku horyzontalnych i sektorowych przepisów finansowych, i zniesienia barier dla społeczeństwa obywatelskiego w odniesieniu do dostępności środków;

53. odnotowuje wciąż niewielki wzrost gospodarczy w UE i strefie euro; podkreśla, że niezbędne są inwestycje w badania, innowacje i kształcenie; zauważa, że w budżecie UE na 2017 r. przeznaczono 21 312,2 mln EUR na konkurencyjność, wzrost gospodarczy i miejsca pracy w ramach środków na zobowiązania za pośrednictwem takich programów jak „Horyzont 2020”, COSME i Erasmus+;

54. podkreśla, że europejskie fundusze i programy, takie jak Erasmus dla przedsiębiorców, Europejskie Służby Zatrudnienia (EURES), program na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME), program na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) oraz Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), obejmują potencjał, by ułatwić dostęp do finansowania i pobudzić inwestycje, a w związku z tym i przedsiębiorczość; przypomina o znaczeniu zasady partnerstwa, dodatkowości, podejścia oddolnego i odpowiedniego przydziału zasobów oraz odpowiedniej równowagi między obowiązkami w zakresie sprawozdawczości a gromadzeniem danych od podmiotów korzystających z funduszy; wzywa Komisję do zapewnienia ścisłego monitorowania wykorzystania funduszy UE w celu poprawy skuteczności; wzywa Komisję do sformułowania zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczących zastosowania funduszy UE w celu wdrożenia polityk społecznych i aktywnych polityk rynku pracy na szczeblu krajowym oraz do zwiększenia ich zasięgu i skuteczności;

Środa, 15 lutego 2017 r.

55. z zadowoleniem przyjmuje przeznaczenie w 2017 r. dodatkowych 500 mln EUR ponad przewidziane w projekcie budżetu środki na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (YEI) i 200 mln EUR na zasilenie kluczowych inicjatyw na rzecz wzrostu i zatrudnienia; przypomina o konieczności szerszego wykorzystywania dostępnych funduszy i inicjatyw związanych z edukacją i szkoleniami, kulturą, sportem i młodzieżą oraz zwiększania ich inwestycji w te sektory w razie potrzeby, zwłaszcza w zakresach tematycznych bezpośrednio związanych ze strategią „Europa 2020”, takich jak wczesne kończenie nauki, szkolnictwo wyższe, zatrudnienie ludzi młodych, kształcenie i szkolenie zawodowe, uczenie się przez całe życie oraz mobilność, aby budować odporność i zmniejszyć bezrobocie, zwłaszcza wśród młodzieży i w najsłabszych społecznie grupach, zapobiegać radykalizacji i zapewnić długotrwałą integrację społeczną;

56. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozszerzenia EFIS oraz podwojenia jego wysokości do kwoty 630 mld EUR do roku 2022, przy jednoczesnym zwiększeniu jego zasięgu geograficznego i sektorowego; zauważa brak dotychczasowej skuteczności EFIS w zwiększaniu konwergencji społecznej i gospodarczej między państwami członkowskimi i ich regionami w ramach Unii oraz w ukierunkowaniu na infrastrukturę społeczną; przypomina, że większość projektów zatwierdzono w gospodarczo bardziej zdrowych regionach Europy Zachodniej, a tym samym pogłębia się luka inwestycyjna pomiędzy państwami członkowskimi i wzrastają europejskie nierównowagi; zwraca się do Komisji o pomoc dla słabszych regionów w odniesieniu do procedury składania wniosków, z jednoczesnym zachowaniem podstawowego założenia, w myśl którego selekcja projektów dokonywana jest wyłącznie na podstawie ich jakości; pilnie apeluje do Komisji o wsparcie przedsiębiorstw społecznych i MŚP w możliwości skorzystania z EFIS; wzywa Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny do podjęcia dodatkowych, proaktywnych działań w celu zadbania o to, by wszystkie państwa członkowskie i sektory zostały odpowiednio uwzględnione w zakresie możliwości uruchomienia EFIS, a w szczególności te bezpośrednio przyczyniające się do walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym; podkreśla potrzebę wzmocnienia działań administracyjnych, takich jak centrum doradztwa inwestycyjnego; ubolewa z powodu braku dostępnych danych dotyczących nowych miejsc pracy, których utworzenie stanowi oczekiwany efekt inwestycji w ramach EFIS; wzywa Komisję, aby monitorowała i kontrolowała inwestycje w ramach EFIS oraz prowadziła pomiar ich skutków gospodarczych i społecznych, a także aby zagwarantowała, że EFIS nie będzie powieliał istniejących programów finansowych lub substytutów bezpośrednich wydatków publicznych; ponawia swój apel o dokonywanie inwestycji w kapitał ludzki i społeczny, taki jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i przystępne cenowo mieszkalnictwo;

57. wskazuje, że regiony najbardziej oddalone doświadczają szeregu ograniczeń strukturalnych, których trwałość i łączne występowanie poważnie hamują ich rozwój; wzywa Komisję do wsparcia stosowania art. 349 TFUE;

58. podkreśla potrzebę silniejszego zobowiązania Komisji i państw członkowskich na rzecz stosowania art. 174 TFUE; podkreśla, że poprawa spójności terytorialnej oznacza poprawę spójności gospodarczej i społecznej, w związku z czym wzywa do rozwijania inwestycji strategicznych w tych regionach, w szczególności w zakresie sieci szerokopasmowej, w sposób ukierunkowany na zwiększanie konkurencyjności, poprawę tkanki przemysłowej, kształtowanie się społeczności lokalnej oraz, ostatecznie, zatrzymanie ludności;

59. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o włączenie organów wszystkich szczebli i odpowiednich zainteresowanych stron we wskazywanie przeszkód utrudniających inwestycje, przy czym należy skoncentrować się na najbardziej potrzebujących regionach i sektorach, a także na udostępnianiu odpowiednich instrumentów łączących finansowanie publiczne i prywatne;

60. zwraca się do Komisji o wdrożenie strategii politycznych mających na celu przeciwdziałanie spadkowi liczby ludności i jej rozproszeniu; podkreśla, że jednym z priorytetów polityki spójności UE powinno być poświęcenie uwagi regionom dotkniętym spadkiem liczby ludności;

61. podkreśla, że wszystkim należy zagwarantować powszechny dostęp do publicznych emerytur w odpowiedniej wysokości w ramach systemu opartego na zasadzie solidarności; dostrzega wyzwania, przed jakimi stoją państwa członkowskie dążące do wzmocnienia systemów emerytalnych, ale podkreśla, jak ważne jest utrzymanie zasady solidarności w ramach systemów emerytalnych poprzez zadbanie o większe wpływy do nich bez konieczności podnoszenia wieku emerytalnego; podkreśla znaczenie publicznych i pracowniczych programów emerytalnych, które gwarantują odpowiednie dochody na emeryturze, znacznie przekraczające próg zagrożenia ubóstwem, oraz umożliwiają emerytom utrzymanie ich dotychczasowego poziomu życia; uważa, że najlepszym sposobem zagwarantowania zrównoważonych, pewnych i odpowiednich emerytur dla kobiet i mężczyzn jest podniesienie ogólnego wskaźnika zatrudnienia i liczby miejsc pracy dobrej jakości we wszystkich przedziałach wiekowych, poprawa warunków pracy i zatrudnienia oraz przeznaczenie na ten cel niezbędnych dodatkowych środków publicznych; uważa, że reformy systemu emerytalnego powinny

Środa, 15 lutego 2017 r.

koncentrować się m.in. na trafnym wyborze wieku emerytalnego, a także odzwierciedlać tendencje na rynku pracy, współczynnik urodzeń, sytuację zdrowotną i majątkową, warunki pracy i wskaźnik obciążenia ekonomicznego; jest zdania, że reformy te muszą również uwzględniać sytuację milionów pracowników w Europie, zwłaszcza kobiet, ludzi młodych i osób samozatrudnionych, których zatrudnienie jest niepewne i nietypowe oraz charakteryzuje się okresami przymusowego bezrobocia i ograniczonym czasem pracy;

62. zwraca uwagę państw członkowskich – w kontekście starzenia się obywateli Europy i wpływu tego zjawiska na wzrastające potrzeby w zakresie opieki nieformalnej i formalnej – na konieczność inwestowania w promowanie zdrowia publicznego i zapobieganie chorobom, przy jednoczesnym zapewnieniu i poprawie stabilności, bezpieczeństwa, adekwatności i skuteczności systemów zabezpieczenia społecznego oraz zagwarantowaniu długoterminowych usług społecznych wysokiej jakości w nadchodzących dekadach; zachęca zatem państwa członkowskie do opracowania strategii zapewniających odpowiednie finansowanie, personel i rozwój takim systemom i usługom oraz do zwiększenia zasięgu systemów zabezpieczenia społecznego z korzyścią dla społeczeństwa i jednostki; wzywa w szczególności Komisję, państwa członkowskie i partnerów społecznych do:

- wspierania wyższych wskaźników zatrudnienia dla wszystkich grup wiekowych;
- wysiłku na rzecz ograniczenia segregacji płciowej oraz zróżnicowania wynagrodzenia ze względu na płeć;
- dostosowania rynków pracy do starszych pracowników przez stworzenie warunków pracy przyjaznych dla osób w podeszłym wieku, umożliwiając im wykonywanie pracy do czasu osiągnięcia ustawowego wieku emerytalnego;
- zwalczania stereotypów związanych z wiekiem na rynkach pracy;
- zapewnienia podejścia uwzględniającego cykl życia i podejścia zapobiegawczego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy;
- skupienia na kwestii odpowiedniej równowagi między pracą a życiem prywatnym osób sprawujących opiekę nad innymi, przez zapewnienie odpowiednich programów opieki i urlopów oraz przez wspieranie opiekunów nieformalnych;
- wspierania i informowania pracodawców, zwłaszcza MŚP, o sposobach poprawy warunków pracy w celu umożliwienia pracownikom w różnym wieku utrzymania wydajności;
- wspierania publicznych służb zatrudnienia, umożliwiając im zapewnianie znaczącego wsparcia starszym osobom poszukującym pracy;
- inwestowania i wspierania uczenia się przez całe życie dla pracowników w różnym wieku, zarówno w miejscu pracy, jak i poza nim, oraz opracowania systemów walidacji i certyfikacji umiejętności;
- pomocy starszym pracownikom, umożliwiając im utrzymanie aktywności zawodowej i przygotowanie się do przejścia na emeryturę, przez zapewnienie elastycznych warunków pracy zorientowanych na pracowników, umożliwiających im ograniczenie czasu pracy w okresie przejścia z życia zawodowego na emeryturę;

63. podkreśla konieczność monitorowania przez Komisję zmian w zakresie zjawiska bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego, a także zmian cen w mieszkalnictwie w państwach członkowskich; wzywa do podjęcia pilnych działań w celu znalezienia rozwiązania dla problemu rosnących wskaźników bezdomności i wykluczenia mieszkaniowego w wielu państwach członkowskich; wyraża zaniepokojenie wobec potencjalnych skutków społecznych wysokiej liczby kredytów zagrożonych ujętych w bilansach bankowych, w szczególności w świetle stwierdzenia Komisji, że należy wspierać sprzedaż na rzecz wyspecjalizowanych instytucji niebędących bankami, co może prowadzić do fali eksmisji; zachęca państwa członkowskie, Komisję oraz EBI do wykorzystania EFIS do inwestycji w infrastrukturę społeczną, w tym do wdrożenia prawa do odpowiedniego i przystępnego cenowo mieszkalnictwa dla wszystkich obywateli;

64. z zaniepokojeniem zauważa, że w niektórych państwach członkowskich płace są niewystarczające, aby zapewnić godziwe życie, co sprawia, że pracujący stają się „ubogimi pracującymi”, i zniechęca bezrobotnych do powrotu na rynek pracy; w tym kontekście popiera wspomaganie negocjacji zbiorowych;

65. zachęca państwa członkowskie do wdrożenia niezbędnych środków na rzecz włączenia społecznego uchodźców, a także osób należących do mniejszości etnicznych lub wywodzących się z imigracji;

Środa, 15 lutego 2017 r.

66. z zadowoleniem stwierdza, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2017 r. położono nacisk na konieczność promowania reformy podatków i świadczeń socjalnych mających na celu poprawę zachęt do podejmowania pracy i zapewnienia opłacalności zatrudnienia, ponieważ systemy podatkowe również mogą przyczyniać się do zwalczania nierówności w dochodach oraz ubóstwa, a także do zwiększenia konkurencyjności na poziomie ogólnosiwiatowym; wzywa państwa członkowskie do stopniowego przenoszenia obciążeń podatkowych z pracy na inne źródła;
67. wzywa do skupienia się w reformach systemów opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej na rozwoju profilaktyki zdrowotnej i promocji zdrowia, utrzymaniu powszechnie dostępnych usług opieki zdrowotnej wysokiej jakości oraz zmniejszeniu nierówności w dostępie do usług opieki zdrowotnej;
68. apeluje do Komisji i państw członkowskich o współpracę w celu usunięcia przeszkód dla mobilności pracowników przy zapewnieniu, że mobilni pracownicy w UE będą traktowani tak samo jak pracownicy niemobilni;
69. apeluje do państw członkowskich o zwiększenie – w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi – zakresu, wydajności i skuteczności aktywnej i zrównoważonej polityki rynku pracy; z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2017 r. wezwano do zwiększenia wysiłku na rzecz środków wspierających integrację na rynku pracy grup będących w niekorzystnej sytuacji, w szczególności osób niepełnosprawnych, mając na uwadze długotrwały, pozytywny wpływ gospodarczy i społeczny takiej integracji;
70. wzywa państwa członkowskie do określenia ambitnych norm społecznych, w oparciu o ich własne zalecenia dla poszczególnych krajów i zgodnie z uprawnieniami krajowymi oraz sytuacją finansową i budżetową, w szczególności przez wprowadzenie odpowiednich systemów dochodów minimalnych obejmujących całe życie tam, gdzie takie systemy nie istnieją, oraz przez usunięcie luk w stosownych systemach dochodów minimalnych, które powstały przez brak dostatecznego zakresu lub niepobieranie świadczeń;
71. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, aby rozpocząć konsultacje w sprawie utworzenia europejskiego filara praw socjalnych; uważa, że taka inicjatywa powinna być w stanie stymulować rozwój bardziej elastycznych umiejętności i kompetencji, działań na rzecz uczenia się przez całe życie oraz aktywnego wsparcia wysokiej jakości zatrudnienia;
72. ponawia wniosek skierowany do Komisji Europejskiej w ostatniej opinii Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych dla Komisji Gospodarczej i Monetarnej, aby podczas opracowywania zaleceń dla poszczególnych krajów uwzględniono wprowadzenie procedury dotyczącej zaburzeń równowagi społecznej, w celu uniknięcia „równania w dół” w odniesieniu do standardów opartych na efektywnym wykorzystaniu wskaźników społecznych oraz dotyczących zatrudnienia w ramach nadzoru makroekonomicznego;
73. wzywa państwa członkowskie do położenia większego nacisku na przerwanie kręgu ubóstwa i promowanie równości; wzywa Komisję Europejską do wydania silniejszych zaleceń dla państw członkowskich w odniesieniu do włączenia społecznego i ochrony socjalnej, wykraczających również poza aspekty dotyczące siły roboczej, a w szczególności odnoszących się do inwestowania w dzieci;
74. z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie w proces europejskiego semestru partnerów społecznych, parlamentów narodowych i innych zainteresowanych stron reprezentujących społeczeństwo obywatelskie; przypomina, że dialog społeczny i obywatelski stanowi klucz do osiągnięcia trwałych zmian niosących korzyści całemu społeczeństwu i jest niezbędnym elementem na rzecz zwiększenia efektywności i adekwatności europejskich i krajowych strategii politycznych, a zatem musi być prowadzony na wszystkich etapach semestru; podkreśla potrzebę zwiększenia skuteczności zaangażowania przez zapewnienie odpowiedniej chronologii działań, dostępu do wszystkich dokumentów oraz dialogu z rozmówcami na odpowiednim szczeblu;
75. przypomina wiele wniosków dotyczących sporządzenia agendy, w której pozycja Parlamentu ulegnie wzmocnieniu i będzie uwzględniana przez podjęciem decyzji przez Radę; ponadto wzywa Komisję Zatrudnienia i Spraw Socjalnych do działania na równym poziomie z Komisją Gospodarczą i Monetarną, z uwzględnieniem ich właściwości szczególnych, ilekroć Parlament Europejski wzywany jest do wydania opinii na poszczególnych etapach europejskiego semestru;
76. uważa, że należy zwołać konwent społeczny UE, na którym przedstawiciele partnerów społecznych, rządów i parlamentów narodowych oraz instytucji UE będą przy drzwiach otwartych debatować na temat przyszłości i kształtu europejskiego modelu społecznego;
77. po raz kolejny wzywa do zwiększenia roli Rady EPSCO w europejskim semestrze;
78. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.